

[Lars P. Jensen.]

ningen er derfor ikke dikteret af nogen ensidig hensyntagen, men er alene møntet på de bestræbelser for løsning af et af de alvorligste samfundsproblemer, boligbyggeriet, det største sociale problem vi har, der bør samle alle ansvarsbevidste kredse.

Kravet om revision af ordningen vil forhåbentlig blive mødt med forståelse. Hvorledes denne revision kan foretages og efter hvilke retningslinier, skal jeg ikke her søge at skitsere; bedst vil dette formodentlig kunne ske gennem en ny licitationskommission, der fortsætter og reviderer det udmærkede og grundlæggende arbejde, kommissionen af 1943 gennemførte. I en sådan kommission ville der være mulighed for at gennemføre det dybtgående saglige undersøgelsesarbejde, der må være forudsætningen for skabelsen af bedre forhold på dette vigtige område. Men jeg vil dog gerne tilføje, at det helst skulle være en hurtigt arbejdende kommission. Der er et andet spørgsmål, jeg også gerne vil berøre, det er spørgsmålet om, hvornår trustkommissionen bliver færdig med sit arbejde eller, for at sige det på en anden måde, hvor hurtigt arbejdet skrider frem. Såvidt jeg er orienteret, afhænger farten i kommissionen af, hvor megen arbejdskraft der fra prisdirektoratet kan stilles til rådighed for kommissionens arbejde. Jeg er klar over, at det i sig selv er en meget stor arbejdsopgave, der er pålagt kommissionen, men jeg er også sikker på, at alle er interesseret i at få udført dette arbejde uden unødvendige forsinkelser, og jeg vil på mit partis vegne bede ministeren være opmærksom på dette og om fornødent, hvad jeg tror det er, foranledige, at det nødvendige mandskab stilles til rådighed for kommissionens arbejde.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Anker Lau: Jeg må tilstå, jeg havde ikke tænkt mig, at der ved denne lejlighed skulle være særlig grund til at føre nogen lang og dybtgående debat, hverken om prisloven som sådan eller om enkelte områder af den. Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen har åbenbart haft meget at skulle have luft for, og det var uhyre interessant at høre på den sagkundskab, der her kom til orde. Men jeg synes ærlig talt, at sådanne udtalelser hører mere hjemme i det udvalg, som allerede har arbejdet i lang tid, og hvor vi måske kunne have fået tid til at behandle også disse store problemer, hvis det ærede medlem havde ønsket det; og der bliver i hvert fald tid til det fremover, for udvalget

sidder jo stadig og har stadig opgaver at løse. Det lovforslag, vi her behandler, drejer sig jo om en ganske kort forlængelse af den nuværende prislov, netop for at give dette udvalg tid til at fortsætte sit arbejde, og jeg skal derfor ikke komme ind på noget af de iøvrigt interessante problemer, som det ærede medlem nævnte, men i al korthed føje nogle bemærkninger til en tilslutning til lovforslagets hurtige gennemførelse.

Udvalget har som sagt arbejdet et halvt års tid med det socialdemokratiske forslag og med de tanker, man iøvrigt har kunnet producere på dette område. Det kan ikke nytte at sige andet end, at siden vi vedtog loven sidste gang, er der sket en udvikling også på det prismæssige område. Dette giver sig da også udslag i, at der fra erhvervsorganisationerne kommer en række henvendelser til udvalget, som giver udtryk for en temmelig enstemmig opfattelse af, at tiden nu er inde til at slippe af med denne lovs ikke-permanente afdeling. Man har jo her en permanent afdeling, den, der drejer sig om truste, monopolkontrol og aftaler, og så en afdeling, der tager sigte på den ekstraordinære situation under og efter krigen. Jeg er ikke sikker på, at denne del af loven tjener forbrugernes interesser. Det er vel sådan — og det har tidligere været anerkendt af adskillige her i salen —, at når priserne falder, virker priskontrollen til konsolidering af de for høje priser. Dette problem bør indgå i de drøftelser, vi skal have i udvalget i den kommende tid.

Jeg skal som sagt ikke fordybe mig nærmere i de problemer, der iøvrigt knytter sig til prisloven ved denne lejlighed, men nøjes med at anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig gennemførelse.

Weikop: Jeg vil ikke som det ærede medlem hr. Anker Lau „tilstå“ noget, men i stedet erkende, at meningen med det foreliggende lovforslags forlængelse er, som det også er udtrykt i den højtærede ministers skriftlige fremsættelse, at der endnu er visse ting, der skal drøftes i udvalget; og at vi venter på en besvarelse fra den højtærede minister. Dette er motiveringen for denne lovs forlængelse, som iøvrigt hele udvalget har været enigt om. Da jeg hørte det ærede medlem hr. Lars P. Jensen — jeg siger det elskværdigt —, mindede det mig lidt om et væddeløb. Hvis det ærede medlem konkurrerer i talehurtighed, vil jeg erkende, at han kommer ind som en fin nummer 1. Jeg tror ikke, det ærede medlem vil kunne forlange, at vi, der har hørt på hans givet meget interessante tale her i dag, skulle